

Graditelj mostu

PREDSEDNIK THOMAS S. MONSON

prvi svetovalec Prvega predsedstva

Pred mnogimi leti sem bral knjigo z naslovom *The Way to the Western Sea*, ki jo je napisal David S. Lavender. Na zanimiv način opisuje junaško potovanje Meriwetherja Lewisa in Williama Clarka, ki sta raziskovala Severno Ameriko, da bi po kopnem odkrila pot do Tihega oceana.

Zaradi napornega dela, globokih sotesk, ki sta jih morala prečkati, in dolgega pešačenja, se je njuna pot prelevila v nočno moro. S seboj sta nosila čolna, polna zalog, in iskala naslednji vodotok, po katerem bi pot lahko nadaljevala.

Ko sem bral o njuni izkušnji, sem razmišljal, kako lepo bi bilo, če bi imela sodobne mostove, razpete nad soteskami in deročimi vodami. Pomislil sem na čudovite mostove našega časa, ki dobro služijo temu namenu: čudoviti most Golden Gate v San Francisku, trdni most v sidneyjskem pristanišču v Avstraliji in številni mostovi v drugih deželah.

Vsi smo popotniki, ki raziskujemo zemeljsko življenje. Predhodne osebne izkušnje nam ne koristijo. V tem življenju moramo preplezati strme gorske stene in prebroditi nemirne vode.

Morda je takšna mračna misel navdihnila pesnika Willa Allena Dromgooleja, ki je napisal pesem »Graditelj mostu«:

*V bladem in turobnem večeru po poti
bodil osiveli popotnik je v samoti.
Pot pred njim se je v prepad spustila,
skozenj temna se je reka vila.
Ko prebrodil potok je v mraku,
strahu v njegovem ni bilo koraku.
Ko na drugo stran uspel je priti,
tam sam začel je most graditi.
»Starec,« se popotnik blizu je oglasil,
zakaj sploh bi tam kaj gradil?«
Ob zatonu sonca tvoja pot se konča,
nikoli več se ne vrneš tja.
Šel si čez globok prepad in ga
premagal,
zakaj sedaj bi s tem se zamujal?
Starec dvignil sivo je glavó:
popotniku odgovoril je tako:
»Morda nekoč tod mimo bo prišel,
mladi popotnik, ki je zašel.
Da premagal sem prepad, imel sem
dovolj moči,
a njemu ta pot morda pretežka bo.
Zanj ta izziv morda ne bo preprost
zato, prijatelj, sem zanj zgradil ta most.*

Sporočilo me je spodbudilo k razmišljanju in me potolažilo, kajti Gospod in Odrešenik, Jezus Kristus, je bil največji arhitekt in graditelj mostov — za vas, zame in za vse človeštvo. Zgradil je mostove, ki jih moramo prečkati, če želimo priti v dom nebeškega Očeta.

Odrešenikovo poslanstvo je bilo vnaprej določeno. Matej je zapisal: »Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.«²

Sledilo je njegovo čudežno rojstvo. Pastirji so se zbrali in prihтели v hlev k materi in detetu. Celó modri z Vzhoda so šli za zvezdo in deteta obdarovali z dragocenimi darili.

V svetih spisih beremo, da je Jezus »rastel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim«³ in »delal [je] dobra dela«.⁴

Mostovi, ki jih je zgradil Odrešenik

Katere mostove je v življenju zgradil in jih prehodil ter nam tako pokazal pot? Vedel je, da se bomo v življenju soočali s številnimi nevarnostmi in težavami. Izjavil je:

»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in *našli boste počitek svojim dušam*; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.«⁵

Jezus je zgradil most poslušnosti. Bil je zvest zgled poslušnosti, saj je spolnjeval Očetove zapovedi.

Duh ga je vodil v puščavo, kjer ga je Satan skušal. Zaradi posta je oslabel. Satan je bil nadvse prepričljiv v svojih skušnjavah. Najprej je želel potešiti Odrešenikove telesne potrebe, med drugim tudi lakoto. Na to je Odrešenik odgovoril: »*Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust*.«⁶

Nato mu je Satan ponudil oblast. Odrešenik je odgovoril: »Pisano je tudi: *Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!*«⁷

Nazadnje mu je Satan ponudil še bogastvo in zemeljsko slavo. Odgovoril mu je: »Poberi se, satan, kajti pisano je: *Gospoda, svojega Boga, móli in njemu samemu služiti!*«⁸

Gospod je apostola Pavla navdihnil, da je tako za naš kot tudi za svoj čas razglasil: »Znašli ste se le pred človeško preizkušnjo, Bog pa je zvest in ne bo dopustil, da bi bili preizkušani čez svoje moči, ampak bo ob

preizkušnji tudi omogočil izhod iz nje, da jo boste mogli prestati.«⁹

Za lažje razumevanje bom ponovil izjavo Teda Koppela, televizijskega novinarja, v nagovoru na proslavi ob podelitvi univerzitetnih diplom: »Mojzes z gore Sinaj ni prinesel deset predlogov, temveč deset zapovedi.«¹⁰

V pogovoru med Markom Twainom in njegovim prijateljem zasledimo kanček šaljivosti. Bogati prijatelj je Twainu dejal: »Pred smrtjo nameravam romati v Sveto deželo. Povzpel se bom na goro Sinaj in naglas prebral deset zapovedi.«

Twain pa je na to odgovoril: »Zakaj ne ostaneš doma in jih spolnjuješ?«

Drugi most, ki ga je Učenik zgradil za nas, da ga prečkamo, je most služenja. Ko služimo, se zgledujemo po Odrešeniku. Čeprav je na Zemljo prišel kot Božji Sin, je ponižno služil vsem okrog sebe. Prišel je iz nebes, da bi na Zemlji živel kot človek in da bi ustanovil Božje kraljestvo. Njegov veličastni evangelij je spremenil miselnost sveta. Blagoslavljal je bolne, zdravil hrome, slepe in gluhe ter obujal mrtve.

Odrešenik je v petindvajsetem poglavju Evangelija po Mateju glede zvestih, ki bodo ob njegovem zmagoslavnem ponovnem prihodu na njegovi desnici, dejal naslednje:

»Tedaj bo kralj rekel tistim [...] 'Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.' Tedaj mu bodo pravični odgovorili: 'Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?' Kralj jim bo odgovoril: 'Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.'«¹¹

Starešina Richard L. Evans (1906–1971) iz zbora dvanajstih apostolov je nekoč svetoval: »Ne moremo narediti vsega za vsakogar, lahko pa naredimo nekaj za nekoga.«¹²

Naj vam povem zgodbo o tem, kako se mi je nekoč nepričakovano ponudila nenavadna priložnost za služenje. Nekega dne me je poklicala vnukinja starega

prijatelja. Vprašala je: »Se spominjate Francisa Bremsa, ki vas je učil v Nedeljski šoli?« Pritrdil sem. Nadaljevala je: »Sedaj je star stopet let. Živi v manjšem domu ostarelih, ob nedeljah pa se dobi z vso družino in jih poučuje, kot je to počel v Nedeljski šoli. Prejšnjo nedeljo je izjavil: 'Dragi moji, ta teden bom umrl. Prosim, pokličite Tommyja Monsona in mu to povejte. Vedel bo, kaj mora storiti.'«

Naslednji večer sem ga obiskal. Nisem mogel govoriti z njim, saj je bil gluhi. Nisem mu mogel napisati sporočila, saj je bil slep. Nisem vedel, kaj naj naredim. Povedali so mi, da se njegovi sorodniki z njim sporazumevajo tako, da s prstom njegove desnice na dlan njegove levice najprej napišejo ime obiskovalca, nato pa še sporočilo. To sem tudi storil. Z njegovim prstom sem na njegovo dlan napisal T-O-M-M-Y M-O-N-S-O-N. Brat Brems se je razveselil, me prijel za roki in si ju položil na glavo. Vedel sem, da želi duhovniški blagoslov. Pridružil se mi je voznik, ki me je pripeljal v dom ostarelih, in skupaj sva položila roke na glavo brata Bremsa in ga blagoslovila. Po blagoslovu so iz njegovih slepih oči pritekale solze. Prijel naju je za roke in z ustnic sva razbrala njegovo sporočilo: »Najlepša hvala.«

Umril je še isti teden, kot je napovedal. Njegovi sorodniki so me poklicali in skupaj smo pripravili pogrebno bogoslužje. Kako hvaležen sem bil, da nisem odlašal na prošnjo po služenju.

Most služenja nas pogosto vabi, naj ga prečkamo.

Gospod nam je zgradil tudi most molitve. Svetoval nam je, naj vedno molimo, da bo na nas izlil svojega Duha in nas obilno blagoslovil.¹³

Rad bi vam povedal zgodbo, ki mi jo je neka mama napisala v svojem pismu, in govori o molitvi. Zapisala je:

»Včasih se sprašujem, ali doprinesem v življenju svojih otrok. Ker sem samohranilka in imam dve službi, da bi preživela družino, se včasih vrnem domov v zmešnjavo, toda nikoli ne izgubim upanja.

Z otroki sem gledala televizijski prenos generalne konference in govorili ste o molitvi. Sin je rekel: 'Mama, to si nas že naučila.' Vprašala sem: 'Kako to misliš?' Sin je odgovoril: 'No, učila si nas, naj molimo, in nam pokazala kako, toda zadnjič sem zvečer prišel k tebi v sobo, da bi te nekaj vprašal, in te našel na kolenih, ko si molila k nebeškemu Očetu. Če je on pomemben zate, je pomemben tudi zame.'«

Pismo je zaključila z besedami: »Verjetno nikoli ne bomo vedeli, kakšen vpliv imamo na otroka, dokler nas ne bo opazoval delati to, kar smo ga poskusili naučiti.«

Učiteljev zgled

Nobena zapisana molitev me ne gane tako močno kot Jezusova v getsemanskem vrtu. Mislim, da jo je Luka najbolje opisal:

»Šel je [...] proti Oljski gori. Tudi učenci so šli z njim. Ko je prišel na tisti kraj, jim je rekel: 'Molite, da ne pride-te v skušnjava!' sam pa se je oddaljil od njih približno za lučaj kamna. Padel je na kolena in molil: 'Oče, če hočeš, daj, da gre ta kelih mimo mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.' Prikazal se mu je angel iz nebes in ga krepčal. Ko ga je obšel smrtni boj, je še bolj goreče molil. Njegov pot je postal kakor kaplje krvi, ki padajo na zemljo.«¹⁴

Nato je bila tu še njegova pot do križa. Kako zelo je trpel, ko je mukoma nosil svoj križ. Slišati je bilo besede, ki jih je izrekel na križu: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.«¹⁵

Nekaj časa za tem je Jezus izjavil: »Izpolnjeno je.' In nagnil je glavo in izročil duha.«¹⁶

Ti dogodki skupaj z njegovim veličastnim vstajenjem gradijo še zadnji most naše trilogije: most poslušnosti, most služenja in most molitve.

Jezus, graditelj mostov, je premostil veliki prepad, ki mu pravimo smrt. »Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživiljeni.«¹⁷ Za nas je naredil to, česar sami ne bi mogli. Zato lahko človeštvo s pomočjo mostov, ki jih je zgradil, doseže večno življenje.

Zaključujem s prirejeno različico pesmi »Graditelj mostov«:

*Šel si čez globok prepad in ga premagal,
zakaj sedaj bi s tem se zamujal?
'Morda nekoč tod mimo bo prišla
množica ljudi, ki bo zašla.
Da, premagal sem prepad, imel sem
dovolj moči,
a to morda pretežko bo za te ljudi.
Zanje ta prepad ne bo preprost,
zato, prijatelj, zanje sem zgradil ta most.*

Ponižno molim, da bi bili dovolj modri in odločni, da bi šli čez mostove, ki jih je Odrešenik zgradil za vsakega od nas, v imenu Jezusa Kristusa, amen.

OPOMBE

1. V izdaji James Daltona Morrisona, *Masterpieces of Religious Verse*, 1948, str. 342.
2. Mt 1:21.
3. Lk 2:40.
4. Apd 10:38.
5. Mt 11:28–30.

6. Mt 4:4.
7. Mt 4:7.
8. Mt 4:10.
9. 1 Kor 10:13.
10. Uvodni govor na Univerzi Duke, 10. maj 1987.
11. Mt 25:34–40.
12. *Richard Evans' Quote Book*, 1971, str. 51.
13. NaZ 19:38.
14. Lk 22:39–44.
15. Lk 23:34.
16. Jn 19:30.
17. 1 Kor 15:22.

PREDLOGI ZA HIŠNE UČITELJE

Ko boste v duhu molitve sporočilo preučili, ga predstavite tako, da boste ljudi, ki jih učite, spodbudili k sodelovanju. Sledi nekaj primerov:

1. Članom družine dajte papir in svinčnik, da narišejo most. Na kratko opišite vsak most, ki je omenjen v članku, tako da poveste izbran nasvet, ki ga je dal predsednik Monson. Ko poveste o vsakem mostu, povabite družinske člane, naj nad svojo risbo napišejo, kako bi lahko prečkali most. Lahko jih tudi vprašate: »Kakšne nevarnosti in težave nam ti mostovi pomagajo premostiti?« Prosite jih, naj odgovore na to vprašanje napišejo pod risbo.

2. Prinesete neki lahek predmet ali sliko, ki predstavlja vsakega od mostov, omenjenih v članku. Povejte misel, ki jo je predsednik Monson dal o vsakem mostu, in pričujte o tem, kako je vsak od teh blagoslovil vaše življenje.

3. Naglas preberite pesem, ki je navedena v članku. Družinske člane lahko prosite, naj povedo, kako bi lahko gradili mostove za druge. Zaključite tako, da naštejete tri mostove, ki jih je Gospod zgradil za nas, in kako nam ti lahko pomagajo v vsakdanjem življenju.